

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 stycznia 2026 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Klugiewicz (przewodniczący)

SSN Michał Laskowski (sprawozdawca)

SSN Małgorzata Wąsek-Wiaderek

w sprawie **J. P.**

skazanego wyrokiem łącznym

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu, bez udziału stron

w dniu 14 stycznia 2026 r.

kasacji, wniesionej przez Prokuratora Generalnego na korzyść

od wyroku Sądu Okręgowego we Wrocławiu

z dnia 31 maja 2023 r., sygn. akt IV Ka 352/23

utrzymującego w mocy wyrok łączny Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Krzyków we Wrocławiu

z dnia 18 stycznia 2023 r., sygn. akt V K 688/22,

uchyła zaskarżony wyrok Sądu Okręgowego we Wrocławiu w zakresie w jakim utrzymał w mocy pkt I i związany z tym pkt IV wyroku łącznego Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Krzyków we Wrocławiu dotyczące kary łącznej roku i dwóch miesięcy pozbawienia wolności oraz w tym samym zakresie utrzymany nim w mocy wyrok łączny Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Krzyków we Wrocławiu i w tej części na podstawie art. 537 § 2 k.p.k. w zw.

z art. 572 k.p.k. umarza postępowanie w przedmiocie wydania wyroku łącznego, a kosztami tego postępowania obciąża Skarb Państwa.

Michał Laskowski Kazimierz Klugiewicz Małgorzata Wąsek-Wiaderek

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy we Wrocławiu, po rozpoznaniu apelacji obrońcy (kwestionował niewspółmierność kary), utrzymał w mocy wyrok łączny Sądu Rejonowego dla Wrocławia - Krzyków we Wrocławiu z 18 stycznia 2023 r., mocą którego trzema węzłami kary łącznej związane 18 wyroków skazujących J. P. , a jedna z tych kar w wysokości roku i dwóch miesięcy pozbawienia wolności połączyła wyrok Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Krzyków z 7 sierpnia 2012 r., sygn. akt VII K 513/12, którym za popełnienie występku z art. 178a § 1 k.k. wymierzono mu m.in. karę 8 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres próby 2 lat z wyrokiem Sądu Rejonowego w Wałbrzychu z 19 października 2012 r., sygn. akt III K 579/12, którym za popełnienie dwóch czynów zabronionych z art. 289 § 2 k.k. i z art. 278 § 1 k.k. wymierzono mu dwie kary jednostkowe roku oraz 6 miesięcy pozbawienia wolności, które związane karą łączną roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności warunkowo zawieszoną na okres próby 4 lat.

Kasację od tego orzeczenia wniósł na korzyść skazanego Prokurator Generalny zarzucając mu rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie art. 85 § 1 k.k. polegające na objęciu wyrokiem łącznym dwóch warunkowo zawieszonych kar pozbawienia wolności, w sytuacji gdy kary te nie podlegały łączeniu z uwagi na upływ terminu z art. 75 § 4 k.k. i wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku Sądu odwoławczego oraz wyroku łącznego Sądu Rejonowego w pkt I i IV i umorzenie postępowania w tym zakresie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja była oczywiście zasadna, w rozumieniu art. 535 § 5 k.p.k.

Wydanie wyroku łącznego blokuje taki stan prawny, w którym wśród zbiegających się przestępstw znajdzie się przestępstwo, za które wymierzona kara nie może już być wykonana i nigdy do wykonania nie może zostać wprowadzona. Taka sytuacja miała miejsce w sprawie J. P. , który najpierw został skazany wyrokiem Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Krzyków z 7 sierpnia 2012 r. (uprawomocnionym 15 sierpnia 2012 r.) m.in. na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres próby 2 lat a następnie wyrokiem Sądu Rejonowego w Wałbrzychu z 19 października 2012 r. (uprawomocnionym 28 października 2012 r.), którym dwie wymierzone mu kary jednostkowe roku oraz 6 miesięcy pozbawienia wolności związane karą łączną roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności, którą warunkowo zawieszono na okres próby 4 lat, a następnie wyrokiem łącznym z 18 stycznia 2025 r., który pochłoniął te dwa wyroki - na karę łączną roku i jednego miesiąca. Zgodnie ze stanem prawnym obowiązującym do 1 października 2023 r. zarządzenie wykonania zawieszonych kary nie mogło nastąpić później niż 6 miesięcy po zakończeniu okresu próby (art. 75 § 4 k.k.). Biorąc więc pod uwagę stan prawny w chwili popełnienia czynów zabronionych: z art. 178a § 1 k.k. - 4 czerwca 2012 r., z art. 289 § 2 k.k. – 24 marca 2012 r. i z art. 278 § 1 k.k. – 25 marca 2012 r. jak i daty orzeczeń skazujących pierwszoinstancyjnych - 7 sierpnia 2012 r. i 19 października 2012 r. oraz to, że przedmiotowe orzeczenia mogły być wykonane najpóźniej, kolejno 15 lutego 2015 r. i 28 kwietnia 2017 r., nie pozostawało nic innego jak uznać, że doszło do rażącego naruszenia art. 85 § 1 k.k. polegającego na objęciu zaskarżonym wyrokiem łącznym z 18 stycznia 2025 r. (pkt I) spraw VII K 513/12 i III K 579/12 i orzeczonych nimi oraz zawieszonych kary 8 miesięcy oraz kary łącznej roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności, które nie podlegały wykonaniu.

Rozpatrując apelację obrońcy, Sąd Okręgowy zobowiązany był z urzędu dostrzec rażącą niesprawiedliwość orzeczenia Sądu Rejonowego w opisanym zakresie i dokonać stosownej korekty. Unormowanie z art. 440 k.p.k. nie stanowi co prawda samodzielnej przyczyny odwoławczej, ale może być związane z każdą podstawą odwoławczą wskazaną w art. 438 k.p.k. będąc jej następstwem, a więc niewątpliwie także z obrazą prawa materialnego. Dlatego, uznając, że na etapie kontroli instancyjnej doszło do rażącego naruszenia prawa polegającego na

zaaprobowaniu wyroku Sądu pierwszoinstancyjnego wydanego z rażącym naruszeniem art. 85 § 1 k.k. w zw. z art. 75 § 4 k.k. wskazanym w kasacji, należało uchylić zaskarżony wyrok Sądu Okręgowego we Wrocławiu oraz wyrok łączny Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Krzyków we Wrocławiu w pkt I i IV i w tej części, na podstawie art. 537 § 2 k.p.k. w zw. z art. 572 k.p.k., umorzyć postępowanie w przedmiocie wydania wyroku łącznego.

[J.J.]

[a.ł.]

Michał Laskowski Kazimierz Klugiewicz Małgorzata Wąsek-Wiaderek